

عنوان مقاله:

جایگاه دانش بومی در افزایش تنوع زیستی کشاورزی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

علیرضا محمدی - استادیار مرکز تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی استان سمنان شاهرود

خلاصه مقاله:

انقلاب کشاورزی سبب گردید تا با الهام از طبیعت انسان بوم نظامهای کشاورزی را بوجود آورد. بدین ترتیب با سکنی گزینی سیستم تامین غذای انسان با اهلی کردن گیاهان و جانوران تغییر یافت. شالوده اصلی آن را دانش بومی کشاورزی بر پایه حفظ تنوع زیستی با ویژگیهایی چون سازگاری کامل با محیط طبیعی، اتکا بر منابع محلی، کشاورزی در مقیاس کوچک، وابستگی به منابع تجدیدشونده، استفاده معقول از منابع طبیعی، تشکیل داد. نظامهای کشاورزی از نظر ساختار، کار کرد و عملیات زراعی با دانش بومی بر پایه تنوع زیستی طراحی که پایداری تولید را به همراه داشت. این دانش در طول سالیان از طریق جشنها به نقاط دیگر منتقل و بدین ترتیب بوم نظامهای پایدار ایجاد شد. ولی کشاورزی صنعتی امروزی به ساده سازی و زوال تنوع زیستی تاکید دارد. لذا باید دانش کشاورزی سنتی را واکاوی تا بتوان با تلفیق آن با کشاورزی مدرن صنعتی به پایداری تولید دست یافت.

کلمات کلیدی:

ساختار بوم نظام، مدیریت اکولوژیک، نشر دانش بومی، کشاورزی صنعتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1226948>

